

Det samme gælder Tanken om at indføre en Bestemmelse om Pligt for Principalerne til at tilvejebringe Siddepladser for Personalet. Ogsaa i denne Henseende finder et Flertal i Udvalget, at det bør være en Selvfølge, at Principaler særlig efter, hvad der fra forskellig Side, bl. a. ved Stads-læge Ulrich, er oplyst om Sygelighed hos Butikspersonale, giver deres Personale Lejlighed til at sidde ned, naar som helst Udførelsen af Forretningens Arbejde paa nogen Maade gør det muligt. En Del af Flertallet mener imidlertid dels, at det vil være til ingen Nytte at optage Bestemmelser om Siddepladser i Loven, naar man dog ikke kan tvinge Principalerne til at lade Personalet benytte disse Siddepladser, dels at Bestemmelserne om dette Spørgsmaal ikke hører hjemme i en Lov om Butikkers Lukning.

Selv om der saaledes indenfor Udvalget har været delte Meninger om, hvor vidt man nu tør gaa, har der imidlertid været Enighed om, at Lovforslagets Vedtagelse med en Række Ændringer, der antagelig kun kan ses som Forbedringer, ikke maa bringes i Fare, og at Forslaget derfor bør vende tilbage fra Udvalget med en enstemmig Indstilling fra dette. Man har derfor sluttelig fra alle Sider resigneret overfor yderligere Ønsker og Tvivl og sluttet sig om en Række Ændringsforslag, der altsaa alle fremtræder som Udvalgets Forslag.

Om de enkelte Ændringsforslag skal Udvalget fremsætte følgende Bemærkninger:

Til Ændringsforslag Nr. 1.

En Kreds af Damefrisørinder har til Udvalget rettet en meget indtrængende Anmodning om, at det maa blive muligt at udføre Damefrisering i en Del af den Lukketid, der ellers ved Lovforslaget bestemmes for Frisørforretninger. Man har hævdet, at det for den store Kreds af Kvinder, der beskæftiges i Forretninger, for Tjenestepiger og Arbejdersker vil blive ganske umuligt at faa fornøden Haarpleje, hvis Lovforslagets Bestemmelser bliver til

Lov, og man har endelig hævdet, at denne Art af Frisørvirksomhed ganske overvejende udføres af Frisørstuernes Indehaverer uden fremmed Hjælp. Udvalget har fundet, at Haarplejen nu til Dags i den Grad maa opfattes som en hygiejnisk Foranstaltning, at man ikke bør forhindre den mindre vel stillede Del af Befolkningen i at faa fornøden Bistand i saa Henseende, og Udvalget har derfor foreslaet, at man ganske udelader Lovforslagets Bestemmelser om Frisørvirksomhed. Ganske vist vil det herved muliggøres at holde ogsaa Virksomheder for Herrefrisering aabne efter den ellers gældende Lukketid, men de Tilfælde, hvor Lokaler for Herrefrisering ikke er beregnede paa samtidig at tjene som Lokaler for Barbervirksomhed, er og vil sikkert her i Landet blive saa sjældne, at man kan se ganske bort fra disse spredte Tilfælde.

Endvidere har man henledet Udvalgets Opmærksomhed paa, at der allerede nu er opdukket en Mængde Virksomheder, der skifter med Benævnelserne „Auktionsforretning“ o. lign., men i Virkeligheden er rene Salgsforretninger. Udvalget vil finde det ganske urimeligt, hvis saadanne Virksomheder skulde kunne drives paa Tider, hvor andre Forretninger maa holdes lukkede, og man har derfor optaget Bestemmelser, der kan regulere dette Forhold, i Ændringsforslag Nr. 1.

Endelig har Udvalget ment, at det i saa ringe Grad er paakrævet, at de i Lovforslaget omhandlede Forretninger skal kunne holdes aabne til Kl. 11 Lørdag Aften, at man efter de Erfaringer, der hidtil er indhøstede, har ment at kunne sætte denne Tidsangivelse frem til Kl. 10.

Til Ændringsforslag Nr. 2.

Som det vil fremgaa af Ændringsforslag Nr. 3, har Udvalget ment at burde foreslaa, at der mod ministeriel Stadfæstelse tillægges Kommunalbestyrelserne en Ret til at bestemme en tidligere Lukketid end Kl. 8, og man finder det under disse Omstændigheder naturligt, at denne Ret bør gælde ikke blot for nogle faa Som-